ի վանքս Սուհար, որ կոչի Խառաբաստ։ Եւ աստ գրեցաւ Բ հատոր գրոցս ը հովանեաւ սբ Ածածնիս և սբ չիրմի բազմերախտ հօրս մերո (sic) և մեծ հռետորին Սարգսի։ Եւ յազգմանէ հոգւոյն սրբոյ, վս իւիք ինչ պճոի եկն մեծ վդտն և եկրդ լուսաւորիչն յերկիրս Քաջբերունի, ի սբ վանս Մեծոփայ, և վս աղաչանաց մերոց, զի ժղվեցան առ նա ամենեքեան քահնյք և տանուտէրք և լալով և աղաչելով արգելեցին. և ասց դաս զմեծ նհտկն Յոբ և զիրատն գրչութե և զաստուածաբանն աւետարանն Յհն ւ, և արր այլ ես լուսւր բացայայտուի սոցա։ Եւ են ժղվլ առ ոտս սորա անձինք ծԿ աբեղայ և Ը վդտ և այլ միակեցունք. և տրտմուին մեր զոր յուջուստ ունէաք յուրախութ ի եղև և զոր յանժամ ցըրուեցաք, այժմ ժղվեցաք և այլ ես աւելի։ Եւ աստ եղև կտրւմն, ընդ հովանւ երկնահանգէտ և Նորաչէն, մեծարգոյ ուխտիս Մեծոփայ սբ Ածածնիս և սբ Յակոբիս և սբ վդտի գերեզմանացս։ Առ ոտս մեծ վարժապետի, քաջ հռետորի և անյաղթ փիլիսոփայի. արթուն անուն Գրիգրի. աբարողի այսմ սփերի արգասաւորի, որ իբր զարեգակն պայծառ փայլէ ի մէջ Հայաստանեայց եկեղեցոյ և լուսաւորէ իմաստուբ և գիտւբ առ հարկ զամենեսն, զմերձաւորս և զհեռաւորս. եւ կարկէ զբերանս երկաբնակ հերձուածողացս Զոր և տացէ զսա տր ած եկեղեցոյ իւրում երկայն աւուրբք մինչ ի խորին ծերութ ի. ամէն։

368ա Եւ ի խան|ութե պարոն Ուսֆին, ձեռամբ անարհեստ և անիմաստ սխալագիր գրչի, ամենավերջ և նուաստ ոգի անձին Սրգսի. ըս յօժարութե կամաց և ոչ ըս գծոց, հոմանուն անուամբ և ոչ փաղանուն գրոց աշ"կերտի, զոր ես ինձէն առաց(ա) զսա դատախազ՝ տարտամ առողս տաղանդին, ի յիշատակ բարի իմում անձին հիքականի. զի եմ լցեալ բազմազան մեղօք, եւ որոց գթացին ի կեանս մեր։ Այլ և հօրն իմ Մարտիրոսի և հօրեղբօրն իմ Կիրակոսի և մօր իմ Թամթաի և հոգևոր մօր իմոյ Զմրութի։ Նաև քեռոյն իմոյ Բախշափիշի, որ յայսմ ամի փոխեցաւ ի Քս և հօրաքեոց իմ Խաթունի և Զուխարի և մօրքվեր իմոյ Մարթաի եւ հօր քվերորդոյ իմոյ Յովանիսի և ամ արեան մերձաւորի իմոյ, ամէն։ Նաև հաւտրիմ և երկիւղած այ պարոն Գորգի և ամուսնոյ իւրոյ Խաթունի, որ սակաւ աւուրս հանգաք առ նս։ Նա և արժանեացն ահութե ածաչնհ և երախտաւոր վարժապետացն մերոց Սարգսի և Վարդանի։ Այլ և զիս զախմարս և զչետինս, որ ոչ եմ ի կարգի եղբարց իմոց, այլ անհամեմատ նց և համեմատեմ ըսոսս, այլ թէպ ոչ եմ ի կարգի